

**PRÓBNY EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2019/2020**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK WŁOSKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJW-P1**

KWIECIEŃ 2020

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.2. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	V
	1.2.		F
	1.3.		F
	1.4.		F
	1.5.		V

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	E
	2.2.		A
	2.3.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	C
	2.4.		B

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A
	3.2.		C
	3.3.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
	3.4.		B
	3.5.		A
	3.6.		A

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	E
	4.2.		F
	4.3.		C
	4.4.		A

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B
	5.2.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A
	5.3.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	6.2.		A
	6.3.		D
	6.4.		D
	6.5.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	B

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	E
	7.2.		D
	7.3.		B

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
	8.2.		B
	8.3.		C
	8.4.		B
	8.5.		A

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
	9.2.		A
	9.3.		B
	9.4.		C
	9.5.		A

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna lub brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Właśnie wróciłeś(-aś) z Rzymu, gdzie ukradziono ci walizkę. W e-mailu do kolegi z Włoch:

- napisz, w jakich okolicznościach znalazłeś(-aś) się w Rzymie
- poinformuj, jak doszło do kradzieży i co zrobiłeś(-aś) po utracie walizki
- opisz reakcję świadków kradzieży
- przedstaw problemy, jakie miałeś(-aś) z powodu zaistniałej sytuacji.

Wymagania ogólne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.3. *Zdający przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości.*

5.4. *Zdający relacjonuje wydarzenia z przeszłości.*

5.9. *Zdający opisuje doświadczenia swoje i innych.*

7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

7.7. *Zdający wyraża emocje [...].*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający odniósł się?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **napisz, w jakich okolicznościach znalazłeś(-aś) się w Rzymie**
Ci sono andato con la mia fidanzata. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np.
Ci sono andato in vacanza con la mia fidanzata. (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
 - **opisz reakcję świadków kradzieży**
La signora era spaventata, voleva aiutarmi e ha chiamato la polizia.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
La signora che aspettava l'autobus ha subito tirato fuori dalla borsa il suo cellulare.
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
6. Wyrażenia takie jak np. *perdere la valigia, essere arrabbiato(-a), chiamare la polizia, venire a trovare* uznajemy za jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażeń, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
 - **opisz reakcję świadków kradzieży**
L'uomo ha chiuso gli occhi e mi guardava con spavento.
Tutte le persone sono rimaste a bocca aperta e senza parole.

8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
 - **napisz, w jakich okolicznościach znalazłeś(-aś) się w Rzymie**
Sono arrivato a Roma ieri, in macchina, con i miei genitori.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
 - **poinformuj, jak doszło do kradzieży i co zrobiłeś(-aś) po utracie walizki**
Dopo il furto ho telefonato a Sandro. („nie odniósł się”)
Dopo il furto ho telefonato a mio zio Sandro. („odniósł się”)
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.
 - **poinformuj, [...] co zrobiłeś(-aś) po utracie walizki**
 - **przedstaw problemy, jakie miałeś(-aś) z powodu zaistniałej sytuacji**
Subito dopo il furto ho dovuto spendere tanti soldi per andare in taxi alla stazione della polizia.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. opisując reakcję świadków kradzieży zdający pisze: *Ha gridato.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np.
 - **napisz, w jakich okolicznościach znalazłeś(-aś) się w Rzymie**
Andrò in treno. („nie odniósł się”; zdający realizując polecenie używa czasu przyszłego, nie ma żadnego odniesienia sytuującego daną czynność w czasie wymaganym do realizacji danego podpunktu, nie ma odniesienia do miejsca)
Io andare a Roma ieri, treno espresso, i miei genitori accompagnarmi. (podpunkt, do którego zdający odniósł się; zdający realizując polecenie używa bezokoliczników, ale w zdaniu występuje okolicznik czasu, sytuujący dane wydarzenie w czasie wymaganym do realizacji danego podpunktu)
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy...* / *Nie wiem, co...* / *Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej.
 - **opisz reakcję świadków kradzieży**

Non so come hanno reagito i passanti. (“nie odniósł się”)

17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim – uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.

- **przedstaw problemy, jakie miałeś(-aś) z powodu zaistniałej sytuacji**

Ho dovuto kupire una nuova valigia. („nie odniósł się”)

18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.

- **przedstaw problemy, jakie miałeś(-aś) z powodu zaistniałej sytuacji**

Ho dovuto comprare una tania valigia. („odniósł się”)

Zadanie 10.

Właśnie wróciłeś(-aś) z Rzymu, gdzie ukradziono ci walizkę. W e-mailu do kolegi z Włoch:

- **napisz, w jakich okolicznościach znalazłeś(-aś) się w Rzymie**
- **poinformuj, jak doszło do kradzieży i co zrobiłeś(-aś) po utracie walizki**
- **opisz reakcję świadków kradzieży**
- **przedstaw problemy, jakie miałeś(-aś) z powodu zaistniałej sytuacji.**

Caro Stefano,

come stai? Sai che cosa mi è successo quando stavo a Roma?

- napisz, w jakich okolicznościach znalazłeś(-aś) się w Rzymie

5.3. Zdający przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do okoliczności, w jakich znalazł się w Rzymie, np.

- określa cel, w jakim pojechał do Rzymu, np. *Sono andato a Roma per migliorare la conoscenza della lingua italiana.* LUB
- przedstawia sytuację, dzięki której znalazł się w Rzymie, np. *I miei amici mi hanno consigliato una vacanza a Roma.* LUB
- wskazuje czas pobytu w Rzymie lub czas przyjazdu do miasta, np. *Stavo a Roma da due settimane. Sono arrivato a Roma il due luglio.* LUB
- wskazuje osoby, z jakimi był w Rzymie, np. *Volevo passare una settimana da una mia vecchia amica.* LUB
- wskazuje środek transportu, jakim przybył do Rzymu, np. *Sono arrivato a Roma in aereo.* LUB
- mówi o miejscu swojego zakwaterowania w Rzymie, np. *Abbiamo preso una camera doppia in un albergo del centro.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie informuje o okolicznościach, w jakich znalazł się w Rzymie.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Ero a Roma. Sono andato a Roma.	Sono andato a Roma per visitare la città. Ero in vacanza con i miei genitori. Ho deciso di fare una vacanza studio in Italia.	Volevo visitare la città con la mia fidanzata durante le vacanze e ho preso l'aereo da Varsavia.

- poinformuj, jak doszło do kradzieży i co zrobiłeś(-aś) po utracie walizki

5.4. Zdający relacjonuje wydarzenia z przeszłości.

5.9. Zdający opisuje doświadczenia swoje i innych.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do co najmniej jednej części polecenia, np.

- informuje, w jaki sposób doszło do kradzieży LUB
- relacjonuje, co zrobił po utracie walizki.

Ten podpunkt polecenia jest **dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (informacja o okolicznościach kradzieży oraz informacja o tym, co zdający zrobił po utracie walizki) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy.

Akceptowana jest sytuacja, w której zdający opisuje kradzież innego przedmiotu niż walizka, jednak taka realizacja tego podpunktu polecenia powoduje usterkę w spójności, np. *Ieri quando camminavo per le vie della città qualcuno mi ha rubato il passaporto*.

Jeśli zdający opisuje kradzież walizki i/lub relacjonuje, co zrobił po jej utracie, używając czasu teraźniejszego, taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Il ladro mi ruba la mia valigia per strada*. (odniósł się > nie odniósł się).

Zdający nie musi napisać, że jest pewien, gdzie została ukradziona jego walizka. Może nie znać miejsca i tylko przybliżyć sytuację, wyrazić przypuszczenia, gdzie to mogło się stać, np. *La mia valigia non c'è più. Probabilmente qualcuno l'ha portata via mentre tutti aspettavamo all'aeroporto*.

Akceptowana jest taka realizacja drugiego członu podpunktu, w której zdający opisuje swoją bezradność na zaistniałą sytuację, np. *Ero disperato e non sapevo come reagire. Ora cosa faccio senza le mie cose?*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Non ho la valigia. Dov'è il ladro? Ho lasciato la valigia a casa.	All'aeroporto ad un certo punto non ho più visto la mia valigia. Non so quando precisamente è successo. Ho subito chiamato la polizia. Ho chiamato la polizia e ho chiesto aiuto ai genitori.	Mentre stavo comprando il biglietto per andare in centro in autobus, qualcuno ha rubato la mia valigia. Ho cominciato a gridare "Aiuto, ladro".

- opisz reakcję świadków kradzieży

5.9. Zdający opisuje doświadczenia swoje i innych.

7.7. Zdający wyraża emocje [...]

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający, odnosząc się do reakcji świadków kradzieży walizki,

- opisuje działania/czynności jednej bądź kilku osób, np. *Uno dei ragazzi si è messo a inseguire il ladro.*
- opisuje emocje świadka/świadków kradzieży, np. *La donna era spaventata come me.*

Jeśli zdający odnosi się do reakcji osób, które nie były świadkami kradzieży, taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Il poliziotto con il quale ho parlato al commissariato era molto gentile e mi ha consigliato di chiamare subito i miei genitori.* (rozwinął > odniósł się).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający informuje, że nie było świadków kradzieży, np. *La città era deserta, c'ero solo io per strada.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Non c'era nessuno intorno a me. Qualcuno ha visto tutto. C'era molta gente intorno a me.	Una donna ha cominciato a gridare. Un signore ha seguito il ladro.	Tutta la gente voleva aiutarmi e un signore mi ha offerto il suo cellulare perché potessi chiamare la polizia. La donna che ha visto tutta la situazione si è messa a gridare forte.

- przedstaw problemy, jakie miałeś(-aś) z powodu zaistniałej sytuacji

5.9. Zdający opisuje doświadczenia swoje i innych.

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do co najmniej jednego problemu, jaki wyniknął na skutek kradzieży walizki, np. *Ho dovuto comprarmi perfino lo spazzolino da denti.*

Realizując ten podpunkt odpowiedzi zdający powinien przedstawić problemy wynikające z kradzieży walizki. Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający pisze o pozytywnych aspektach sytuacji, w jakiej się znalazł, np. *Sono contenta perché ora posso comprarmi dei nuovi vestiti.* lub *In realtà non è un problema perché la valigia era vecchia e gli oggetti dentro non mi servono più.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w których zdający pisze o problemach, jakie miał podczas pobytu w Rzymie, nie nawiązując w żaden sposób do ukradzionej walizki, np. *Non riesco a trovare il mio albergo perché non avevo la piantina della città.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Mi hanno rubato i miei vestiti. Non andrò mai più in quella città!	Ho dovuto passare la vacanza in un'unica maglietta. Sono dovuto ritornare in Polonia perché non avevo più soldi.	Ho dovuto denunciare l'accaduto alla polizia dove ho trascorso sei ore aspettando il mio turno. È difficile fare la vacanza senza la valigia. Ti manca tutto: non hai il crema solare, i tuoi vestiti preferiti non esistono più, devi comprarti dentifricio, costume da bagno, biancheria, ciabatte e tutti gli oggetti di primo uso.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych ("przeskakiwania" z jednego czasu gramatycznego na inny)
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.

8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z obowiązującymi zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/ niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) “pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe i/lub ortograficzne.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem “precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły*, *interesujący*, *fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

- **napisz, w jakich okolicznościach znalazłeś(-aś) się w Rzymie**

Ho deciso questo per migliorare la mia conoscenza della lingua italiana.

L'ho deciso per per migliorare la mia conoscenza della lingua italiana. – zawiera typową dla danego języka strukturę gramatyczną.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	• brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	• liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego, stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce (gżeje).
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce (<u>qżać</u>)w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	<u>Założyłem kurtkę, bo było gorąco.</u>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu traktuje się jako błędy językowe i oznacza poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznaczamy błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane “pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się “praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się “praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *qc*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem, że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *film*, *gruppo*, *rivista*, np. *il film “M jak miłość”*, *la rivista “Świat Dysku”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym, niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie podkreślane jest linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Ho letto Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *a casa* (2 słowa), *nella nostra scuola* (3 słowa).
2. Jako jeden wyraz liczone są:
 - słowa łączone dywizem, np. *e-mail*
 - formy skrócone, np. *c'è*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu
 - liczby, bez względu na ich długość, np. 1780.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *XX sec.* = 2 słowa.
4. Podpis XYZ nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. “buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu np. *Io porto bianche scarpe.* – 4 słowa.